

Motion till riksdagen 2023/24:2589

av **Helena Vilhelmsson m.fl. (C)**

Moderniserad lagstiftning för att motverka spridning av våldsamt pornografi, ett digitalt barnskydd

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en utredare bör tillsättas för att med tydligt mandat se över lagstiftningen för att begränsa spridningen av våldsamt pornografiskt material på nätet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Barns utsatthet för pornografi och hur den påverkar deras hälsa diskuteras ständigt. Dagens så kallade mainstreamporr innehåller inte sällan våldsamt innehåll.

Barn och unga beskriver hur de introduceras för våldsporr i tidig ålder och hur de blir avtrubbade och söker mer extremt innehåll. Tjejer söker sig till ungdomsmottagningar för samlagssmärtor och berättar att de pressas att ställa upp på ”hårt sex”. Dessa erfarenheter bekräftas av experter från rättsväsendet, polis, kuratorer, skol-sköterskor, läkare, landets tjejjourer, elevorganisationen SNAF och många fler. Detta leder oundvikligen till en snedvriden bild av sexualitet, sin kropp och vad som är rätt och fel. När mobiltelefonanvändningen kryper allt lägre ner i åldrarna exponeras fler barn för dokumenterade övergrepp.

Enligt Folkhälsomyndigheten råder det alltför stora skillnader mellan killars och tjejers vanor och föreställningar om sex och samlevnad. Därför är detta en angelägen fråga. Det handlar om jämställdhet och om att bryta de destruktiva normer som begränsar killar och tjejer i deras sexuella identitet.

Mycket av dagens pornografi är så våldsamt att den i många fall kan jämföras med allvarlig misshandel. Många gånger är porrfilmerna dokumenterade våldtäkter. Om dessa våldshandlingar och dokumenterade övergrepp skulle inträffa i något annat

sammanhang så skulle de som utför våldshandlingarna ställas inför rätta. Men online kan det alltså ske utan nämnvärd reaktion från samhället!

Det är tydligt att den lagstiftning som finns för att skydda barn från pornografi skrevs innan barn hade tillgång till internet. I butiker får porren inte exponeras i barnhöjd, porrfilmerna får inte visas på tv under tider då barn brukar titta och det är ett brott att sätta upp en pornografisk bild på en allmän plats. Lagen om olaga våldskildring (brottsbalken 16:10 c) säger att man inte, varken i stillbild eller rörliga bilder, får sprida eller skildra sexuellt våld eller tvång. Men detta existerar på nätet, dygnet runt, på webbsidor som dessutom enkelt kan nås av barn och unga under 18 år. Lagstiftningen har inte hängit med, därför måste den förändras.

Vårdnadshavare har ett ansvar. Skolan har ett ansvar. Tele- och internetleverantörer har ett ansvar. Men staten måste gå före. Oavsett hur bra samtalen och hur pedagogisk undervisningen än är, kan det aldrig vara samhällets enda svar på den våldsamma pornografins skeva bild som förmedlas till våra barn och unga. Information och samtal måste följas av en uppdaterad lagstiftning.

Regering och riksdag kan inte fortsätta att hävda att den skada som den våldsamma pornografin åsamkar våra barn och unga väger lättare än tryck- och yttrandefrihetslagstiftningen!

Det behövs ett digitalt barnskydd mot pornografiskt material, allt annat är ett svek. Barnombudsmannen har utrett hur barns hälsa och relationer påverkas av pornografi, men det har inte lett till några åtgärder från regeringen. Fler länder i Europa och världen tittar på att införa, eller har infört, ett digitalt barnskydd mot pornografiskt material. Möjligheter som prövas är åldersverifikation och att internetleverantörer erbjuder kunder abonnemang med webbfilter som standard och att kunder som vill se pornografi får göra ett aktivt val.

Ingen av dessa åtgärder finns med i utredningar, förhandlingar, samtal eller propositioner från regeringen. Denna fråga bör belysas utifrån både rättspolitiska och socialpolitiska skäl och integritetsskäl. Att gå efter annan hänvisa till yttrandefrihetslagstiftning och tryckfrihetsförordning håller inte. Våra barns och ungdomars hälsa går före.

En utredning i syfte att på riktigt föreslå uppdaterad lagstiftning samt utökade informationsinsatser bör skyndsamt tillsättas.

Helena Vilhelmsson (C)

Stina Larsson (C)

Anne-Li Sjölund (C)